

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1547/2023
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јелена Митровић из ..., против тужене Предшколска установа „Милоје Милојевић“ из Рековца, чији је пуномоћник адвокат Татомир Лековић из ..., ради враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1979/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1979/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини ПП 608/21 од 08.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да је врати на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1979/22 од 17.11.2022. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалба тужиље и жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. и 441. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на одређено време у периоду од 26.08.2019. до 31.08.2019. године. Решењем тужене број .. од 29.08.2019. године тужили је престао радни однос због истека рока на који је заснован. Правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини П1 592/19 од 22.09.2020. године назначено решење о престанку радног односа је поништено као незаконито и обавезан тужени да тужилу врати на рад за осам дана. Након тога тужени је позвао тужилу на рад сачинио уговор о раду број ../19 од 23.08.2019. године и решење о престанку радног односа од 29.08.2019. године, које је тужила да прими па је исто истакнуто на огласну таблу уз сачињавање службене белешке. Одлучујући о захтеву тужиле за враћање на рад у овој парници, првостепени суд је тужбени захтев одбио из разлога што је уговор о раду сачињен на одређено време почев од 26.08.2019. до 31.08.2019. године, па је рок на који је тужила била засновала радни однос истекао у време пресуђења, сходно члану 175. Закона о раду.

Другостепени суд је прихватио разлоге првостепеног суда као правилне. Закључио је да ако је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог одлучиће да се запослени врати на рад али ако је дужина трајања радног односа ограничена, самим тим и враћање на рад треба да буде ограничено, под условом да у време пресуђења тај рок није протекао у ком случају запосленом не припада право на враћање на рад, а што је правно чињенична ситуација у овом случају.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев за враћање на рад неоснован. По решењу број ../19 од 23.08.2019. године тужила је засновала радни однос 26.08.2019. године на одређено време, до 30.08.2019. године. Како је рок уговореног трајања радног односа истекао, то је и враћање на рад ограничено тим роком. Стога је правилно поступљено када је тужбени захтев одбијен као неоснован, јер би враћање на рад имало смисла само ако рок на који је заснован радни однос није истекао, а што овде није случај јер је у време пресуђења протекао рок на који је уговор о раду био закључен. Због тога у овом случају и не може бити реализована примена одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић